

Nr 8.

Ankom till riksdagens kansli den 18 februari 1931 kl. 2 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av väckt motion angående viss ändring av bestämmelserna om kommunal beskattning av inkomst av skogsbruk.

(2:a avd.)

I en inom andra kammaren väckt, till bevillningsutskottet hänvisad motion, nr 271, har herr *Olsson* i Golvvasta gjort gällande, att nu medgiven rätt att vid taxering för inkomst från jordbruksfastighet göra avdrag för vad som beskattats genom fastighetsskatt obehörigt gynnade större skogsägare, samt hemställt, »att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t ville anmoda nu sittande kommunalskattekommitté att beakta påtalade missförhållande».

Beträffande motiveringen för detta förslag, i den mån densamma ej här nedan återgivits, tillåter sig utskottet hänvisa till motionen.

Jämlikt 45 § kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370) skall inkomst från jordbruksfastighet anses genom den kommunala fastighets-skatten vara beskattad till ett belopp motsvarande 6 procent av jordbruksvärdet, 5 procent av tomt- och industrivärdet samt 4 procent av skogsvärdet. Vid beräkning av inkomst av jordbruksfastighet och av rörelse skall fördenskull, i den mån fastighet, som är underkastad fastighetsskatt, använts i förvärvskällan, avdrag ske för vad sålunda genom fastighetsskatt beskattats. Såsom särskild förvärvskälla anses enligt 18 § kommunalskattelagen i fråga om jordbruksfastighet, inom var kommun för sig, varje fastighet, fastighetsdel eller komplex av fastigheter, som i ägarens eller brukarens hand är att anse såsom förvaltningsenhet, och i fråga om rörelse varje förvärvsverksamhet, som är att anse såsom självständig rörelse.

Utskottet.

Gällande
bestämmelser.

Motionärens synpunkter kunna sammanfattas sålunda. När större skogsägare, såsom trävarubolagen, bedrivit avverkning inom en kommun, kunde denna gå miste om skatt för inkomsten därav, genom att skogsägare redovisade hela sin inkomst från det komplex av fastigheter inom kommunen, vilka tillsammans utgjorde en förvärvskälla, i en klumpsumma, varifrån avräknades procentavdrag för alla dessa fastig-

Motionen.

heter. Ofta återstode härefter icke någon beskattningsbar inkomst. Mindre skogsägare åter avverkade merendels ej sin skog varje år, varför de under åren mellan avverkningarna finge betala fastighetsskatt för skogsmarken utan att hava någon inkomst därav, medan de för avverkningensåren icke finge avdraga mer än det för samma år beräknade procentavdraget. Således kunde dessa avdrag av större skogsägare utnyttjas i mer betydande utsträckning än av mindre skogsägare.

Utskottets
yttrande.

Förevarande spörsmål var i samband med kommunalskattefrågans behandling föremål för riksdagens uppmärksamhet åren 1927 och 1928. I proposition den 16 mars 1928, nr 213, hade Kungl. Maj:t föreslagit bestämmelser rörande förvärvskällornas omfattning vid beskattning av inkomst av jordbruksfastighet av enahanda lydelse som de nu gällande. I två motioner, nr 328 i första kammaren och nr 489 i andra kammaren, hemställdes, att de särskilda förvärvskällornas omfattning skulle i fråga om jordbruksfastighet i regel begränsas till taxeringsenheten. I enlighet med förslag av särskilda utskottet vid 1928 års riksdag anhöll riksdagen i skrivelse den 1 juni 1928, nr 344, bland annat, att Kungl. Maj:t ville, med beaktande av vad särskilda utskottet därom anfört, föranstalta om utredning rörande bland annat frågan om förvärvskällornas omfattning vid beskattning av inkomst av jordbruksfastighet. Till motivering för denna hemställan anförde särskilda utskottet, att utskottet vid övervägande av ifrågavarande spörsmål funnit att, på sätt i motionerna framhållits, ojämnheter kunde uppstå olika skattskyldiga emellan vid tillämpning av de utav Kungl. Maj:t föreslagna bestämmelserna. Emellertid förbisåge utskottet ingalunda, att vissa andra olägenheter kunde uppkomma vid en uppdelning på olika förvärvskällor i enlighet med vad motionärerna avsett. Utskottet vore därför icke berett att utan en mera omfattande utredning än som skulle kunnat av utskottet åvägabringas intaga slutlig ståndpunkt till frågan. Vid nu angivna förhållande hade utskottet stannat vid att förorda bifall till Kungl. Maj:ts förslag, men att tillika föreslå riksdagen att i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa, att Kungl. Maj:t måtte verkställa ytterligare utredning i ämnet samt för riksdagen framlägga de förslag, vartill utredningen kunde föranleda. Då det vore möjligt, att denna utrednings resultat kunde påverka bestämmelserna om taxeringsenheternas omfattning, borde detta förslag föreligga i god tid före nästa allmänna fastighetstaxering.

Sedan år 1929 uppdragits åt två sakkunniga att inom finansdepartementet biträda med utredning av frågan om förvärvskällornas omfattning vid beskattning av inkomst av jordbruksfastighet, har Kungl. Maj:t den 24 oktober 1930 förordnat, att nämnda uppdrag skulle omedelbart upphöra samt att 1930 års kommunalskatteberedning skulle hava att vid fullgörande av sitt uppdrag verkställa nämnda utredning.

Då sålunda kommunalskatteberedningen redan erhållit i uppdrag att utreda ifrågavarande spörsmål, hemställer utskottet,

att motionen II:271 av herr Olsson i Golvvasta, angående viss ändring av bestämmelserna om kommunal beskattning av inkomst av skogsbruk, icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 18 februari 1931.

På bevillningsutskottets vägnar:

JOH. NILSSON.

Närvarande: se under betänkandet nr 7.